

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۱۶ مارچ ۲۰۱۹

سرود «لیلا»؛ همخوانی جمعی از هنرمندان پیشرو در همبستگی با مقاومت لیلا گوون!

امروز جمعه شانزده مارچ ۲۰۱۹، اعتصاب غذای لیلا گوون وارد صد و بیست و هشتمین روز خود شد! لیلا گوون، نماینده حکاری در پارلمان ترکیه از حزب دموکراتیک خلقها (HDP)، با خواست رفع حصر از عبدالله اوجالان، دست به اعتصاب غذا زده است. اکنون اعتصاب غذای لیلا، به یک جنبش وسیع سیاسی - اجتماعی در داخل و خارج ترکیه تبدیل شده است.

سرود «لیلا» به زبانها کردی و ترکی خوانده شده است. چندین هنرمند پیشرو جمع شدند و با هم سرود «لیلا» را خواندند. هنرمندان با خواندن یک سرود از او اعلام حمایت کردند. آواز و متن این سرود توسط فواد کاف نوشته شده است. وی شاهد اعتصاب بزرگ ۱۴ جولای ۱۹۸۲ -۲۳ تیر [سرطان] ۱۳۶۱ بود که در زندان آمد (دیاربکر) انجام شد.

هنرمندان؛ دنیز دمان، نیلگون باس اوزدش، النوره فورنیاو، لمان ستهن، باران بوزیل، نورای بالک، روکن یلماز، نفش روژ، بیرویان بارجادورموش، گلستان مواوسا، پروین علی، سودار مواوسا، خلیل غمگین، اوزان سید، اوزان جومریت، اوزان امچی، اوزان سردار، فرهاد تونچ، اوزان دلوان، حسن شریف، نجم الدین غلامی، روتیندا یتکینر، باران تزکورکماز، جمعه سونر و دیار دیرسیم این سرود را خوانده‌اند.

لیلا گوون این سرود را در شبکه‌های اجتماعی در صفحه‌های خصوصی خود منتشر کرده است. وی در این باره نوشت: «برای این سرود بی‌نظیر، که چندین هنرمند برای من خوانده‌اند، از تکتک آن‌ها تشکر می‌کنم. با امید آن‌که در زمان صلح با سرودهای شاد با هم شادی کنیم. همیشه بمانید.»

متن سرود «لیلا»:

گام برمی‌دارد،
گام برمی‌دارد،
زنی گام برمی‌دارد
پیشاهنگ میلیون‌ها نفر مشعل در دست،
زنی به‌سوی آزادی راه می‌پیماید
من بودم،
خواهم بود،
تمام زنجیرها را در هم می‌شکنم
منم زنی سر بلند، گام برمی‌دارم
تو قلب میلیون‌ها انسانی لیلا
تو گل کوهستانی لیلا
تو فرشته صلح هستی لیلا
زنی که لحظه به لحظه نوب گشته
به سان سیمرغ از خاکستر خویش زندگی آفرید
تاریکی و ظلمت را از میان برداشته،
خورشیدمان را در آغوش گرفته
میلیون‌ها انسان به‌دنبالش راه افتاده‌اند
به‌سوی آزادی راه می‌پیمایند ...

لینک این سرود:

[Hg\https://youtu.be/aqRTi_PP](https://youtu.be/aqRTi_PP)

لیلا گوون رئیس مشترک کنگرهٔ جامعهٔ دمکراتیک و نمایندهٔ پارلمان ترکیه از حزب دموکراتیک خلق‌ها، در پی محکوم نمودن حملهٔ دولت ترک به عفرین از مجلس ترکیه اخراج و به زندان محکوم شد. وی از روز هفتم نومبر ۲۰۱۸ در زندان دیاربکر دست به اعتصاب غذا زد.

گوون با اشاره به وضعیت سیستم دادگستری ترکیه که به انقیاد حکومت درآمده است، اعلام کرده بود که در دادگاه‌های دولت ترک شرکت نخواهد کرد. گوون تصمیم خود برای آغاز اعتصاب غذا را این‌چنین بیان کرده بود:

«من با الهام از دستورالعمل‌های آقای عبدالله اوجالان فعالانه در عرصهٔ سیاسی جای گرفتم. حصر آقای اوجالان حصر یک نفر نیست. منزوی کردن یک خلق است. حصر جنایت علیه بشریت است. من به‌عنوان فردی از این خلق، برای محکوم نمودن حصر آقای اوجالان به اعتصاب غذای نامحدود و بدون بازگشت دست می‌زنم. از اکنون به بعد در دادگاه از خویش دفاع نمی‌کنم، تا زمانی که به نقض حقوق پایان داده و حصر در هم نشکند به اعتصاب غذا ادامه می‌دهم. لازم باشد فعالیت خود را به روزهٔ مرگ تغییر خواهم داد.»

لیلا گوون یک روز پس از این سخنان، اعتصاب غذا را آغاز کرد و مصمم است تا کسب نتیجه به اعتصاب خویش ادامه دهد. گوون پس سپری کردن بیش از چهار ماه اعتصاب غذا، متأسفانه دیگر توان راه رفتن، نوشتن، خواندن، تماشا کردن را از دست داده و به سختی سخن می‌گوید. اما همچنان از پذیرش مداوا خودداری می‌کند. پس از اعتصاب غذای لیلا گوون، صدها زندان سیاسی در زندان‌های ترکیه در همبستگی با لیلا، اعتصاب غذا کرده‌اند. همچنین در کشورهای مختلف منطقه و غرب نیز ده‌ها مبارز در اعتصاب غذا به سر می‌برند. به این ترتیب، اعتصاب غذا برای پایان دادن به حصر اوجالان به مبحث اصلی مردم کردستان، ترکیه و جهان تبدیل شده است. دولت در آغاز با ممنوعیت به مقاومت لیلا پاسخ داد. استاندار ترک استان دیاربکر روز ۱۶ نوامبر اعلام کرد که هرگونه فعالیت در حمایت از لیلا گوون ممنوع است. در همین راستا مسؤولان زندان لیلا گوون را به تخلف انضباطی متهم کرده و یک ماه حصر را بر وی تحمیل کردند. با وجود فضای سرکوب و وحشت در روزهای ۱۷ و ۱۸ نوامبر در شهرهای آمد، جولمرگ، وان، آدانا و روحا گردهمائی‌هایی برای همبستگی با لیلا گوون برگزار شد. مادر لیلا، در حالی چشم از جهان فروبست که دخترش لیلا در زندان به سر می‌برد. مسؤولین زندان از شرکت وی در مراسم دفن مادرش ممانعت به عمل آوردند، لیلا سپس در نامه‌ای به مادرش نوشت: «مادرم، یک ملت را انکار می‌کنند. برخی به ما می‌گویند یا لباس‌های ما را بر تن کنید یا برهنه بمانید. خلق کرد سال‌هاست در برابر این ذنیت مقاومت می‌کند.»

گوون در نامه‌ای که ۱۹ جنوری ۲۰۱۹ به گردهمائی حزب دموکراتیک خلق‌ها (د.پ.ه) در "آمد" نوشته، می‌گوید: «خلق مقاوم، زنان و جوانان مشتاق آزادی و دموکراسی، امروز هم به نقش تاریخی خویش علیه ظالمان عمل خواهند کرد و جدا از پرداخت هر هزینه‌ای به پیروزی دست می‌یابند. با ایمان و اراده خویش این مقاومت را به پیروزی می‌رسانیم.»

دولت ترکیه، برای شکست مقاومت اما چند گام برداشت که با شکست مواجه شدند. ۱۲ جنوری ۲۰۱۹ که در ترکیه به تقلید از کشورهای غربی تعطیل است مخفیانه محمد اوجالان را به امرالی برده و ۱۵ دقیقه اجازه ملاقات با رهبر خلق کرد را به وی داد. هدف دولت ترکیه، به شکست کشاندن مقاومت بود غافل از این‌که دست دولت ترکیه برای مردم مبارز کردستان رو شده بود. لیلا گوون و دیگر زندانیان اعتصابی اعلام کردند که به توطئه‌های دولت اهمیتی نمی‌دهند و مقاومت همچنان ادامه دارد.

لیلا گوون، نماینده زندانی حکاری در پارلمان ترکیه از حزب دموکراتیک خلق‌ها (HDP) در ۵۵مین روز از اعتصاب غذای خود در پیامی ضمن تبریک آغاز سال ۲۰۱۹ میلادی عنوان کرده است: «جوامع هنگامی که وارد سال نو می‌شوند، آرزو می‌کنند خواسته‌هایشان عملی شود. درخواست‌ها بر اساس جوامع مختلف متفاوت است. کردها که از قدیمی‌ترین مردمان خاورمیانه هستند، تنها یک خواسته دارند و آن هم آشتی و صلح همیشگی است. همگان خواهان آشتی عمومی هستند. برای رسیدن به این هدف هم در حال مبارزه هستند.»

وی در پیام خود عنوان کرده است: «در ابتدای سال ۲۰۱۸، قلب کردها در عفرین تپید. در ابتدای سال ۲۰۱۹ نیز دل آن‌ها در کوبانی می‌تپید. اما با این حال، قبل از پایان سال ۲۰۱۸، به حصر اوجالان پایان داده نشد. با انزوای اوجالان همه مردم کرد منزوی شده‌اند. دردها تغییر پیدا نکردند، بلکه بیشتر هم شدند. زنان باز هم قربانی خشونت مردان شدند، زندان‌ها پر شدند، بی‌عدالتی ادامه دارد. اما زندانی‌ها مقاومت می‌کنند. در سال ۲۰۱۸، فشارها و حملات قدرت‌های فاشیستی حزب عدالت و توسعه - حزب حرکت ملی ترکیه ادامه داشت. اراده مردم کرد زندانی شد. به جرم باورهای متفاوت بسیاری محاکمه شدند. اما با این وجود، این‌ها در انتخابات ۲۰۱۸ پیروزی با ارزشی به دست آمد. احساس بسیار

خوبی است که ما با مقاومت وارد سال نو می‌شویم. این به ما مژده می‌دهد که مقاومت در سال جدید نیز ادامه خواهد داشت. ما می‌توانیم با مقاومت حصر را در هم بشکنیم.»

گوون خاطر نشان کرده است: «سال ۲۰۱۹، سال آزادی خواهد بود. سال پیروزی دموکراسی خواهد بود. با امید آن که در این سال گرسنگی، بیکاری، تجاوز به کودکان، بازداشت و زندانی کردن پایان یابد. من سال نو مقاومت گران را تبریک می‌گویم. سال نو سال پیروزی مقاومت خواهد بود.»

لیلا گوون، همچنین در ۲۲مین روز از اعتصاب غذای خود، در نامه‌ای به میتینگ HDP در دیاربکر، نوشت: «در آستانه مرگی هستم که عاشقانه آن را در می‌پذیرم.» این نامه توسط پروین بولدان رییس مشترک حزب در این میتینگ قرائت شد.

در این نامه آمده است: «حصری که علیه عبدالله اوجالان در جریان است مانع پیشروی نهادینه شدن صلح اجتماعی در ترکیه است. عبدالله اوجالان در تأسیس صلح اجتماعی در ترکیه یک بازیگر بسیار مهم است. تجربه‌های عملی و نظری ایشان این موضوع را کاملاً ثابت می‌کند. ایمان و اراده ما در نهایت ما را پیروز این مقاومت خواهد کرد. در این روزها که روند تاریخی را پشت سر می‌گذاریم شما با وجود تمام شرایط سخت و عدم امکانات، تمام دیوارها را ویران کرده و ثابت کرده‌اید که اراده و ایمان را نمی‌توانند محبوس کنند. با این اقدامات برای فرداهای ما زمینه حیات فراهم آورده‌اید. این موضوع برای من منبع روحیه و شوق فراوان است. یک بار دیگر تاکید می‌کنم من دلیلی در زندگی یافته‌ام که برای آن خواهم مرد و در آستانه مرگی هستم که عاشقانه آن را می‌پذیرم.»

همچنین پروین بولدان رییس مشترک حزب نیز در اظهارات خود گفت: «برای پایان دادن به تمام بی‌عدالتی‌ها و بی‌قانونی‌ها، به خصوص مسئله حصر تمام انسان‌هایی که برای صلح اجتماعی، آزادی و برابری مبارزه می‌کنند در این‌جا جمع شده‌اند. زندان امرالی از ابتدا یعنی نزدیک به ۲۰ سال است که در حصر اداره می‌شود. مذاکراتی که در سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵، در امرالی آغاز شد به ما نشان داد که زمانی که با عبدالله اوجالان دیدار و مذاکره می‌کنیم، مردم این سرزمین با امیدواری و امنیت بیشتری به آینده نگاه می‌کنند. در این کشور در آن دوره هیچ‌کس کشته نشد. زمانی که آن درها بسته شده و حصر شدید علیه عبدالله اوجالان آغاز شد، در این کشور هر گونه بحران و هرج و مرج نیز آغاز شد. برای پایان یافتن اعتصاب غذای لیلا گوون حصر عبدالله اوجالان باید به‌طور قطع برداشته شود. دیدار هفته پیش در جزیره امرالی البته که بسیار مهم بود ولی این تنها یک دیدار خانوادگی بود و با این دیدار حصر اوجالان برداشته نشده است. باور دارم که به‌همراه ملت ترکیه در برداشتن حصر موفق خواهیم شد.»

دولت ترکیه روز ۲۵ ژانویه ۲۰۱۹، تصمیم به آزادی لیلا گوون از زندان نمود، نه لیلا و نه وکلای وی در جلسه دادگاه حضور نداشتند. گوون این اقدام را بخشی دیگر از بازی دولت ترکیه در راستای شکستن مقاومت عنوان کرده و گفت که در پاسخ به عدم پاسخ‌گویی دولت ترکیه، تا تحقق خواسته‌هایش به اعتصاب غذا ادامه خواهد داد.

لیلا گوون در ۸۴مین روز اعتصاب غذا به رییس پارلمان اروپا و روسای فراقسیون‌ها و سازمان‌های سیاسی پارلمان نامه‌ای ارسال کرد. در این نامه، از آنان خواسته شد تا فوراً دست به کار شوند و برای پایان به حصر به‌وظایف خویش عمل کنند. در این نامه آمده است: «امیدوارم که علیه سیاست‌های انزواگر ایانه بر جامعه و زندانیان سیاسی دولت ترکیه که نامزد عضویت در اتحادیه اروپاست، آگاه باشید. اعتصاب غذا خواسته‌ای شخصی نیست. صدها نفر در زندان‌ها و خارج از کشور در اعتصاب غذا به‌سر می‌برند. چنین فعالیت‌هایی برای محافظت از خلق، مشروع هستند.»

گوون در دومین ماه اعتصاب غذایش به پرسش‌های روزنامه بنی‌اوزگور پولتیکا پاسخ داد و تنها هدف خود را پایان دادن به حصر اوجالان عنوان کرد. وی هرگونه فعالیت برای آزادی اوجالان را دارای هدفی اجتماعی خواند. لیلا گفت:

«به‌همین دلیل فعالیت من در عین حال فعالیتی برای میلیون‌ها انسان است، آزمایش بزرگی در پیش‌روی ماست. با این‌که ما اراده خود را نشان داده و در این مرحله به پیروزی می‌رسیم یا این‌که صد سال دیگر منتظر خواهیم بود. ما خلق‌مان را به انتظاری صد ساله محکوم نخواهیم کرد.»

حزب دموکراتیک خلق‌ها با شعار «در صدمین روز اعتصاب همراه با لیلیا به حصر پایان دهیم» از شهرهای جولمرگ، وان، فارص، ایغدر، بدلیس، آگری، موش، شرنخ، مردین، سیرت، الیج، درسیم، چولک و روفا در هفت مسیر جداگانه به‌سوی آمد حرکت می‌کنند. دولت ترکیه، تمام گردهمایی‌های مرتبط با اعتصاب غذا را ممنوع اعلام کرده است. لیلیا می‌گوید: «خواستار من درخواست تمام افراد جامعه است. ارزش‌های مشترک نشان‌دهنده نیروی اجتماعی مشترک یک جامعه‌اند. زنان کرد در داخل و یا خارج از کردستان، برای پایان دادن به حصر پیشاهنگی مبارزه را به دوش گرفته‌اند. آن‌که در این مبارزه به پیروزی دست می‌یابد ما هستیم.»

لیلیا گون هفتمین و کوچک‌ترین فرزند یک خانواده کرد است که در شهر جهان بیگلی در قونیه زندگی می‌کردند. او مجبور به ازدواج اجباری شد و دو فرزند به دنیا آورد که به ناچار از آن‌ها جدا شد. گون در سال ۱۹۸۰، به دلایل خانوادگی به آلمان رفت و مدتی بعد در سال ۱۹۸۵ به ترکیه بازگشت.

وی در سال ۱۹۹۴، وارد شاخه قونیه حزب دموکراسی خلق شد. وی چندین سال در این حزب به‌عنوان مسئول شاخه استانی زنان این حزب فعالیت کرد تا این‌که در سال ۲۰۰۳ حزب منحل شد. این مسئله سبب برخوردهای قانونی شد. او در سال ۲۰۰۰ در یک تظاهرات مربوط به حزب دموکراسی خلق دستگیر شد.

لیلیا گون در انتخابات محلی سال ۲۰۰۴ که از طرف حزب سوسیال دموکرات خلق (س.ه.پ) به‌عنوان شهردار کوچک دیکیلی در استان آدانا انتخاب شد. وی در سال ۲۰۰۶، به‌دلیل امضای اعتراض‌نامه تلویزیون روژ به نخست‌وزیر دانمارک، بار دیگر دچار پیگرد حقوقی قرار گرفت. وی در اکتبر ۲۰۰۷، به‌همراه چهار شهردار دیگر به دلیل اعلام همبستگی با عثمان کسر با شهرداری که دستگیر شده‌بود، بازداشت شد.

لیلیا گون، یکی از امضاءکنندگان بیانیه «فراخوان برای توافق صلح‌آمیز مسئله کرد در ترکیه» بود که در سال ۲۰۰۸ در اینترنشنال هرالڈ تریبیون به چاپ رسید. وی در سپتامبر ۲۰۰۹، به‌عنوان عضو کنگره شورای اروپا منصوب شد و در مباحثات جلسات عمومی این کنگره در ۱۴ اکتبر ۲۰۰۹ که درباره وضعیت دموکراسی محلی در جنوب شرقی آناتولی برگزار شد، سخنرانی کلیدی بود.

لیلیا در ۲۴ دسامبر ۲۰۰۹ در موج دستگیری فله‌ای سیاستمداران کرد بازداشت شد. محاکمه وی در اکتبر ۲۰۱۰ آغاز شد. مسئول دفتر خبرگزاری بی‌بی‌سی در استانبول، درباره این بازداشت‌ها گفت که دادستان‌های ترکیه «در واقع مشغول از بین بردن بخت اندک برای دیالوگ میان دولت و بزرگ‌ترین اقلیت کشور هستند.» توماس هامبرگ کمیسر شورای اروپا در امور حقوق بشر مه ۲۰۱۰ با لیلیا گون در زندان دیاربکر ملاقات کرد و بیانیه‌ای را در رابطه با بازداشت دنباله‌دار تعداد زیادی از نمایندگان منتخب کرد منتشر کرد. گون پس از چهار سال حبس، در ژوئیه ۲۰۱۴ به‌همراه ۳۰ نماینده منتخب دیگر در دیاربکر آزاد شد.

لیلیا گون در ۲۲ ژانویه ۲۰۱۸، بار دیگر دستگیر شد و در روز ۳۱ مه به‌دلیل انتقاد از مداخله نظامی حکومت ترکیه در عفرین، با عنوان شاخه زیتون مورد پیگرد قرار گرفت. وی در انتخابات مجلس ترکیه در ۲۴ ژوئن ۲۰۱۸، به‌عنوان نماینده حوزه انتخابیه حکاری به مجلس ترکیه راه یافت. مطابق با قوانین ترکیه نمایندگان مجلس دارای مصونیت قضایی هستند و به‌همین دلیل، قاضی در روز ۲۹ ژوئن ۲۰۱۸ دستور به آزادی او داد، اما حکم پیش از آزادی او مورد تجدید نظر قرار گرفت و منجر به آزادی گون نشد.

لیلا گون در ۷ نوامبر ۲۰۱۸، اعلام کرد که قصد دارد در اعتراض به حصر عبدالله اوجالان در زندان جزیره ایمرالی دست به اعتصاب غذا بزند. در همان ابتدا نزدیک به ۲۵۰ زندانی سیاسی با اعلام اعتصاب غذای نامحدود به گون پیوستند. وی در حین اعتصاب غذا تنها ویتامین ب و آب نمک و آب قند دریافت می‌کند. لیلا گون در روز ۲۵ ژانویه ۲۰۱۹، در حالی که ۷۹ روز از اعتصاب غذایش می‌گذشت پس از محاکمه آزاد شد. اما وی پس از آزادی نیز اعلام کرد که به اعتصاب غذای خود ادامه خواهد داد و اعلام کرد که هدف او نه آزادی خودش، بلکه رفع حصر از عبدالله اوجالان بوده است.

به گزارش روزنامه «بینی یاشام»، لیلا گون، نماینده حکاری در پارلمان ترکیه در ۱۰۰مین روز از اعتصاب غذای خود در اظهاراتی با اشاره به حصر عبدالله اوجالان رهبر در بند PKK، گفت: «این حصر جدید نیست و ۲۰ سال است که بی‌وقفه ادامه دارد. این حصر تمام ترکیه به‌خصوص کردهای این کشور را فرا گرفته است. هیچ اراده‌ای در یک جزیره به تنهایی نگه داشته نشده است. حتی اگر محصور نگه داشته شده باشد مبارزه برای صلح به تنهایی از آن جزیره صورت نگرفته است، ولی اوجالان در این کار موفق شد. اگر بپرسید که آیا یک انسان می‌تواند ۱۰۰ روز مقاومت کند، می‌گوییم بله می‌تواند. من در اثنای این اعتصاب خود فهمیده‌ام که انسان معجزه‌ای است که با قدرت مغز به‌وجود آمده است. من در این اقدام مرگم را پذیرفته‌ام. حصر برداشته می‌شد یا نمی‌شد من مقاومت می‌کردم و چون به این راه ایمان دارم مغزم به حکم فرما شد. من در برابر این وضعیت ناحق و بی‌قانونی مقاومت می‌کنم. تا زمانی که من کم‌نیاردم بدنم کم نخواهد آورد.»

وی در ادامه اظهارات خود تصریح کرد: «این اعتصاب غذای من یا با موفقیت به اتمام خواهد رسید و یا تا زمانی که حصر به پایان نرسیده است تا مرگ ادامه خواهد داد. متوجه آن هستم که بدنم تحلیل می‌شود. ولی این موضوع از قدرت و روحیه من چیزی نمی‌کاهد. چون در مقابل این ناحقی و بی‌قانونی اقدامی انجام داده‌ام، بسیار آسوده‌ام. تا وقتی من اجازه ندهم بدنم از بین نخواهد رفت. چیزی که مرا خواهد کشت سکوت است. این اعتصاب غذا برای جامعه یک امتحان است. کسانی که نتوانند این آزمون را پشت سر بگذارند فردا حق ندارند از دفاع از حق و انسانیت سخن بگویند.»

پروین بولدان، رییس مشترک حزب دموکراتیک خلق‌ها (HDP)، در اظهاراتی با انتقاد از سیاست‌های حزب حاکم در ترکیه گفت: AKP تنها حزب ترکیه است که در صدد تجزیه کشور برآمده است.

به گزارش روزنامه ینی یاشام، ۱۴ مارس ۲۰۱۹، پروین بولدان، رئیس مشترک حزب دموکراتیک خلق‌ها (HDP) که در شهر کاراچوبان استان ارزروم سخنرانی می‌کرد در اظهاراتی با اشاره به فشارها و تهدیدات روز افزون علیه HDP از سوی حکومت ترکیه گفت: «با وجود تمام این فشارها و تهدیدات با استقبال هزاران نفر امروز این‌جا هستیم. هر چه قدر می‌خواهید فشار بیاورید ما با مردم این‌جا هستیم و به این راه ادامه خواهیم داد. هیچ‌کس نمی‌تواند ما را از راه صلح، دموکراسی، حقوق و مبارزات‌مان منصرف کند زیرا ما نوادگان شیخ سعید هستیم. در ترکیه علیه هیچ حزب سیاسی این اندازه فشار وجود ندارد. بزرگترین موانع و فشارها علیه HDP صورت می‌گیرد. زندانی می‌شویم، مانع کارمان می‌شوند؛ ولی با وجود تمامی این‌ها مردمان همراه ما بوده و به حمایت از ما ادامه می‌دهد.»

وی در ادامه اظهارات خود با تاکید بر اهمیت فراوان انتخابات ۳۱ مارس ۲۰۱۹، گفت: «انتخابات مارس یکی از مهم‌ترین انتخابات ترکیه است. حزب عدالت و توسعه (AKP) و شخص رجب طیب اردوغان دیگر در میتینگ‌های انتخاباتی به مردم هیچ وعده‌ای نمی‌توانند بدهند. تنها چیزی که در میدان‌های انتخاباتی از آن صحبت می‌کنند HDP است. تنها می‌گویند HDP شاخه قنديل و حزب تروریستی است. در این کشور تنها حزبی که به آینده کشور فکر می‌کند و از دموکراسی و حقوق سخن می‌گوید HDP است. در این کشور، تنها حزبی که در تلاش برای تجزیه ترکیه است AKP است.»

بولدان در پایان سخنان خود با اشاره به اعتصاب غذاها در این کشور نیز خاطرنشان کرد: «در کشوری که عدالت و حقوق وجود نداشته و هر کسی که دهان به انتقاد باز می‌کند زندانی می‌شود و جلوی سیاست گرفته می‌شود این سؤال پیش می‌آید که AKP مشغول چه کاری است؟»

حقوق، دموکراسی، آزادی و عدالت را زیر پا گذاشته‌اید. اگر در این کشور منتخب مردم در زندان است پس در این کشور عدالتی وجود ندارد. اگر در این کشور انسان‌ها بدن‌های خودشان را با اعتصاب غذا برای پایان دادن به حصر در راه مرگ می‌گذارند، در آن کشور نمی‌توان از عدالت سخن گفت. وزیر دادگستری این کشور سؤال نمی‌کند که چرا انسان‌ها اعتصاب غذا کرده‌اند...»

همچنین یک دادگاه در ترکیه دو سیاست‌مدار کرد را به اتهام «عضویت در یک سازمان سیاسی» و «اشاعه تبلیغات سازمانی» به حبس‌های طولانی مدت محکوم کرد...»

به گزارش خبرگزاری «دمیرورن»، گولتان کیشاناک، اولین شهردار زن شهر دیاربکر در جنوب شرقی ترکیه، از نمایندگان سابق پارلمان ترکیه و رهبر حزب صلح و دموکراسی که در سال ۲۰۱۶ دستگیر شده بود، به ۱۴ سال و ۳ ماه زندان محکوم شد.

صبحا تونجل، دیگر سیاست‌مدار کرد، نماینده سابق پارلمان و از بنیان‌گذاران حزب دموکراتیک خلق‌ها، به ۱۵ سال زندان محکوم شده است.

وی که به مدت سه هفته در اعتصاب غذا به سر می‌برد، در دادگاه حاضر نشد.

کیشاناک اتهامات وارد شده را رد کرد و گفت که قبل از محاکمه روز جمعه اول فوریه، او را برای دو سال در زندان نگه داشته‌اند.

به گزارش دمیرورن، کیشاناک در دادگاه گفت: «کارهایی را که می‌کنم به این خاطر است که درست، قانونی، مشروع و انسانی هستند. هر چه انجام می‌دهم در چارچوب سیاست دموکراتیک است.»

کیشاناک در اکتبر ۲۰۱۶ دستگیر شد. اتهام او سخنرانی در حمایت از حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) بود. حزبی که دولت ترکیه فاشیست ترکیه آن را «تروریست» می‌خواند و با آن در جنگ است.

رجب طیب اردوغان، رییس‌جمهوری ترکیه گفته است برکناری مقامات انتخابی و کارمندان دولتی که متهم به رابطه با پ.ک.ک هستند، بخش مهمی از مبارزه علیه این گروه مبارز کرد است.

تابستان امسال صلاح‌الدین دمیرتاش، یکی از دو رهبر پیشین زندانی حزب دموکراتیک خلق‌ها در ترکیه به چهار سال و هشت‌ماه زندان محکوم شد.

دمیرتاش، وکیل ۴۵ ساله، همراه حدود ۱۰ نماینده حزب دموکراتیک خلق‌ها در پارلمان ترکیه، چهارم نوامبر ۲۰۱۶ - ۱۴ آبان ۱۳۹۵، در پاکسازی‌ها و بازداشت‌های گسترده پس از کودتای «نافرجام» و یا «ساختگی» ۱۵ ژوئیه همان سال، بازداشت شد.

پلیس ترکیه به تازگی و در آستانه انتخابات محلی، هفت عضو حزب «دموکراتیک خلق‌ها» را در دیاربکر بازداشت کرد.

حزب دموکراتیک خلق‌ها با تایید خبر بازداشت این افراد اعلام کرد که افراد بازداشت شده با «لیلا گون» یکی از نمایندگان این حزب ابراز همبستگی نشان داده و دست به اعتصاب غذا زده‌اند.

«موسی فاریس اوغولاری» نماینده دیاربکر از حزب دموکراتیک خلق‌ها، شنبه گذشته اعلام کرد که اعضای این حزب به مقاومت خود ادامه خواهند داد. او پلیس ترکیه را متهم کرد که علیه اعضای حزبش به خشونت متوسل می‌شود.

قرار است در ۳۱ مارس ۲۰۱۹، انتخابات محلی شهرداری‌ها در ترکیه برگزار شود.

چنگیز چیچک، چنگیز یورکلی، نوروز اويسال و فایق ازگور با هدف دیدار با اوجالان امروز برای بار ۷۹۷مین درخواستی را به دادستانی عمومی بورسا ارسال کردند. این درخواست باز هم رد شد.

اوجالان ۲۰ سال پیش، در ۲۶ بهمن ۱۳۷۷ - ۱۵ فوریه ۱۹۹۹، در عملیاتی توسط سازمان امنیت ترکیه با همکاری سازمان‌های امنیتی آمریکا و اسرائیل و... در نایروبی، پایتخت کنیا، دستگیر شد.

دولت ترکیه از ۲۷ ژوئیه ۲۰۱۱ - ۵ مرداد ۱۳۹۰، با بهانه‌های واهی همچون «بدی آب و هوا»، «خرابی کشتی»، «تعمیر کشتی»، «وضعیت اضطراری» و ادعای «تخلف انضباطی» درخواست وکلای اوجالان برای ملاقات با موکل‌شان را رد کرده است.

لیلا گون نیز به‌خاطر اظهارات انتقادی‌اش درباره عملیات مرزی ترکیه در سوریه علیه کردهای این کشور حدود یک سال پیش بازداشت شد اما دادگاهی در ترکیه او را از اتهامات تروریستی تبرئه کرد؛ گرچه او از خروج از کشور منع شده است.

پس از آزادی لیلا گون، رسانه‌های کردی از استقبال گسترده مردم از او خبر داده و نوشتند جمعی از مردم با هلهله و سر دادن شعار «زنده باد مقاومت لیلا گون» و «لیلا مایه کرامت خلق‌مان است»، از او استقبال کردند.

ائتلاف حزب عدالت و توسعه - حزب حرکت ملی ترکیه، مسئول تمام فجایع جامعه ترکیه هستند. آن‌ها به هر جنایتی و ترفندی متوسل می‌شوند تا حاکمیت ملی - مذهبی خود را نگه دارند. اما محال است آن‌ها و هر قدرت دیگری بتواند

مقاومت لیلا گون و مقاومت مردم کرد و حزب دموکراتیک خلق‌ها را که هر روز گسترده‌تر و اجتماعی می‌شود و اکنون به تمام کشورهای جهان کشیده شده است، متوقف کند. هر چند که واقعیت این است که امروز شرایط دشواری برای رسیدن به پیروزی وجود دارد اما مقاومت خودمدیریتی و دموکراسی مستقیم شورایی به‌سطحی رسیده است که دارای اراده‌ای شکست‌ناپذیر است!

جمعه بیست و چهارم اسفند [حوت] ۱۳۹۷ - پانزدهم مارچ ۲۰۱۹